

บันทึกหลักการและเหตุผล
เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองปัก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว

เหตุผล

ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองเมืองปักเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและมีการเลี้ยงสุนัขและแมวเป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางครั้งเจ้าของสุนัขและแมวยังไม่มีความตระหนักในเรื่องการดูแลรักษา เลี้ยงดู และการควบคุมการปล่อยสุนัขและแมว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุนัขกัด ทำร้ายผู้อื่นที่มีใช้เจ้าของ หรืออาจก่อให้เกิดโรคติดต่อจากสุนัขและแมวสู่คน เพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองเมืองปักให้ดีขึ้น ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ ควบคุมโรคระบาด มลภาวะ และสภาพแวดล้อมเป็นพิษ รวมทั้งกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว จึงได้ตราเทศบัญญัติเรื่องนี้ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองปัก
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลเมืองเมืองปักโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองเมืองปัก และผู้ว่าราชการจังหวัด จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองปัก เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองเมืองปัก ตั้งแต่วันได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองเมืองปักแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายถึง สุนัขและแมว

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลสุนัข และแมว ให้เจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ หรือสถานที่อื่นใด

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสุนัขและแมวในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยง รวมทั้งการสละการครอบครองสุนัข และแมว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสุนัขหรือแมวหรือผู้ให้อาหารสุนัขหรือแมวเป็นประจำ

“เขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์” หมายถึง เขตที่เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสุนัขหรือแมวที่เจ้าบ้านยินยอมให้สุนัขหรือแมวพักอาศัย ต้องนำสุนัขหรือแมวไปขึ้นทะเบียนและปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ พิทบูลเทอเรีย บูลเทอเรีย สเตฟฟอร์ดเชอร์ บูลเทอเรีย ฟิราบราซิลเรียโร เป็นต้น หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

(๒) สุนัขที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สุนัขที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุ

(๔) สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้วแจ้งต่อเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลเมืองเมืองปัก

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองเมืองปัก

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

ข้อ ๔ ให้นายกเทศมนตรีเมืองเมืองปักรักษาการตามเทศบัญญัติ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองเมืองปัก เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยเด็ดขาด

๑.๑ สถานที่ราชการ

๑.๒ ที่หรือทางสาธารณะซึ่งไม่ใช่ของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือสัญจรร่วมกันได้

๑.๓ ตลาดสด

(๒) พื้นที่อยู่อาศัยหรือบ้านพักอาศัย เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทสุนัข หรือแมวไม่เกินประเภทละ ๒ ตัว

๒.๑ พื้นที่อยู่อาศัยหรือบ้านพักอาศัย โดยต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการดังนี้

๑. สถานที่ตั้งที่พักอาศัยของสัตว์

๑.๑ ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ

๒. ที่พักอาศัยและส่วนประกอบของที่พักอาศัย

๒.๑ ที่พักอาศัยต้องเป็นที่พักเอกเทศ และมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ

๒.๒ พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่ายไม่แฉะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสัตว์จะต้องเป็นคอนกรีต และมีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๒.๓ หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในที่พักสัตว์อย่างทั่วถึง

๒.๔ คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๒.๕ การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๓. ในบริเวณวัดและศาสนสถาน

๓.๑ ห้ามนำสุนัขและแมวเข้าไปปล่อยโดยเด็ดขาด

๓.๒ สถานที่เลี้ยงสุนัขและแมวต้องไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อประชาชน

บริเวณข้างเคียง

๓.๓ ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

แออัด

๓.๔ ต้องทำการฉีดวัคซีนและทำหมันสุนัขและแมวจัดโดยครอบคลุม

๔. การสุขาภิบาลทั่วไป

๔.๑ การกำจัดสิ่งปฏิกูล (มูลสัตว์) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บหรือฝังมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๔.๒ ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

๔.๓ การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจาย

ออกไปนอกสถานที่

๔.๔ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

๔.๕ ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

๔.๖ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลง และสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

หมวดที่ ๒

การจดทะเบียนสัตว์

ข้อ ๗ ในการจดทะเบียนสัตว์ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียน และขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สำนักงานเทศบาลเมืองหรือสถานที่ใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘ ในกรณีที่สัตว์ตายหรือได้พบสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ ต้องแจ้งการตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

กรณีที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ให้บุคคลอื่น เป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์พ้นจากการครอบครอง

หมวดที่ ๓ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๙ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒ - ๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรก และต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่

กรณีเป็นสุนัขควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็น หรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๖) จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ ต้องฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า เพื่อป้องกันอันตรายจากโรคที่เป็นอันตรายเฉพาะสัตว์เองหรือโรคที่เป็นอันตรายจากสัตว์สู่คน

(๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังไว้อย่างชัดเจน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ หรือในสถานที่อื่นใดในเขตเทศบาล

ข้อ ๑๑ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อาการดุร้าย วิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งของที่ขวางหน้า หรือเชื่องซึม ชุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อ สังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอปทุมธานี และดำเนินการตามระเบียบกฎหมายต่อไป

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอปทุมธานี เพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๑๒ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราว มีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าว มีอาการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๓ เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

ข้อ ๑๔ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้ มีอาการโรคสัตว์หรือเป็นโรคสัตว์หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้าย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอปทุมธานี

ข้อ ๑๕ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวก หรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๖ เมื่อมีประกาศเขตโรคระบาดโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายใน และเข้า ออกในเขตเทศบาลเมืองเมืองปัก เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอปทุมธานี หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๗ ผู้นำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันท่วงที

(๒) กรณีที่เป็นสุนัขควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปาก และสายลากจูงที่แข็งแรง และจับสายลากจูงสัตว์ห่างจากตัวสัตว์ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขหรือเทศบัญญัตินี้

(๔) แต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองเมืองปัก ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อควรปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้มีโทษ ดังนี้

(๑) ผู้ใดฝ่าฝืนไม่นำสุนัขและแมวไปรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้ใดใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้วหรือใบรับรองการฉีดวัคซีนอันเป็นเท็จ ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

(๓) ผู้ใดฝ่าฝืนการขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว ระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ เจ้าของสุนัขและแมว ที่เลี้ยงสุนัขและแมวไว้ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ต้องจดทะเบียนสุนัขและแมวให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสองปีนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๒๒ เจ้าของสุนัขและแมวที่เลี้ยงสุนัขและแมวไว้เกินกว่าที่ข้อ ๘ (๒) กำหนด ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้บังคับใช้ให้เลี้ยงต่อไปได้โดยอนุโลม แต่ไม่ให้เพิ่มจำนวนการเลี้ยงสุนัขและแมว และให้ควบคุมจำนวนการเลี้ยงสุนัขและแมวให้เป็นไปตามข้อ ๘ (๒) ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่.....

(นายมงคล ประยูรหงษ์)

นายกเทศมนตรีเมืองเมืองปัก

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายบัลลังก์ ไวยศิริ)

นายอำเภอปักธงชัย ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา